

ת"פ 24748/07/13 - מדינת ישראל נגד מ' א' ס'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24748-07-13 מדינת ישראל נ' א'
ס'(אחר/נוסף)

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ' א' ס'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד שאדי נאטור

גזר דין

על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הורשע הנאשם בשלוש עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ובעבירה של איומים.

תמצית העובדות כדלקמן:

ביום 4/7/13, נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין בת זוגו היא המתלוננת, וזאת על רקע החלטתו של הנאשם כי על המתלוננת לישון מחוץ לבית. במהלכו של הויכוח תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה באגרופיו בראשה ובעט בבטנה.

הנאשם ניסה להוציא את המתלוננת בכח מרכבו, תוך שבעט בבטנה, משך בשערה וכן היכה באגרופיו בראשה. כתוצאה כך נגרמו למתלוננת שטפי דם בירכה הימנית.

ביום 5/7/13 במהלך ויכוח עם המתלוננת על רקע נעילת הנאשם את מטבח ביתם, נכנסה המתלוננת לרכבו של הנאשם על מנת לשכנעו כי יותיר ברשותה את מפתחות המטבח על מנת שתוכל לאכול ולשתות במהלך היום.

הנאשם ניסה להוציא את המתלוננת בכח מרכבו תוך שבעט בבטנה, משך בשערה והיכה באגרופיו בראשה.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שטפי דם בצד השמאלי של הבטן וכן בידה הימנית.

כן איים הנאשם על המתלוננת כי מצידות רקב ותמות וכי לא נותר לה זמן רב לחיות.

ביום 6/7/13 במהלך ויכוח עם המתלוננת על רקע נעילת המטבח, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בבטנה ובמפשעתה וכתוצאה מכך נגרמו לה שטפי דם במפשעתה.

התביעה פתחה טיעוניה בהביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון ולפיה יש שלהחמיר בעבירות מעין אלה שעניינן אלימות במשפחה, תוך הדגשה כי מדובר בנגע שפשה בחברה ויש להוקיעו מכל וכל.

התביעה ציינה כי בין הצדדים גובש הסדר מסויים כך שהתביעה הגבילה עצמה לעתירה של 21 חודשי מאסר בפועל שיוטלו על הנאשם בעוד שהסניגור יטען באופן חופשי.

לאחר שהסתמכה על פסיקה התומכת ברמת ענישה מעין זו במקרים מעין אלה, עתרה התביעה לגזור על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם ביקש להדגיש כי כתב האישום תוקן לקולא באופן מהותי. עוד ביקש להדגיש את רצונו של הנאשם לסיים הליך זה ומבלי להביא להעדתה של המתלוננת בבית המשפט.

ב"כ הנאשם תאר את מסכת חייו של הנאשם, אשר עודנו מפרנס אישה ושלושה ילדים בפזורה הבדואית וכי גם מסכת יחסיו עם המתלוננת עלתה על שרטון. למעשה, כך ציין, הרקע למעשים אשר ארעו במהלך שלושה ימים רצופים היה הרצון לסיים מערכת יחסים זו.

בני הזוג נפרדו ואין בכוונתם לחדש את הקשר ביניהם.

הנאשם היה עצור במעצר מלא במשך זמן רב ובמשך זמן רב מאוד מצוי בתנאים מגבילים.

בשל אלה נקלע לקשיים כלכליים קשים מאוד.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שרמת הענישה הנהוגה נמוכה מזו לה טוענת התביעה, ואף הוא סמך טיעונו על פסיקה שהציג לבית המשפט.

הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2007 בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בגינה נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל.

המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים. הן לכשעצמם והן בנסיבות האופפות אותם.

מעשי אלימות במשפחה מכתם קשה - תרתי משמע. פגיעתם קשה הן בתא המשפחתי והן בחברה כולה.

יש בהם כדי לפגוע במרקם המשפחתי כמו גם בגופה, כבודה, שלומה ובטחונה של המתלוננת.

על בתי המשפט לתרום תרומתם החשובה למיגורה של תופעה פסולה זו ובענישתם להעביר את המסר של סלידה מתופעה זו והוקעתה מכל וכל.

בענייננו מדובר בשלוש הזדמנויות בהן חזר הנאשם על מעשי האלימות, כאשר בכל אחת מן ההזדמנויות מדובר באלימות ממשית ובוטה שננקטה כלפי המתלוננת. באחת מן ההזדמנויות לוותה האלימות אף באיומים קשים.

מעשים אלה אינם מצויים כלל ועיקר ברף הנמוך של מעשים מעין אלה, שכן הם כוללים בעיטות בבטנה של המתלוננת בכל ההזדמנויות, הכאתה בראשה ועוד, כפי שפורט לעיל.

הנה כי כן, אין המדובר בהתפרצות רגעית או במעידה חד פעמית.

בכל אחת מן ההזדמנויות נגרמו למתלוננת בשל מעשי האלימות חבלות של ממש.

גם הרקע למעשי האלימות אין בו כדי לפעול לקולא, אלא לחומרה. נראה כי הנאשם ביקש לכפות את רצונו ואת חיתיתו על המתלוננת ועשה כן בדרך של אלימות ואיומים.

מתחם הענישה הראוי למעשים מעין אלה נע בין 7-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

לנאשם עבר פלילי בעבירה אחת משנת 2007 שאינה רלבנטית לענייננו.

הנאשם הודה באשמה, חסך זמן שיפוטי יקר ומנע בכך את העדתה של המתלוננת.

מאז המעשים נפרדו דרכי הנאשם והמתלוננת ויש בכך כדי להפחית את הסיכון באופן ניכר.

לולא כל אלה, היה העונש הנגזר על הנאשם חמור מזה שייגזר עליו עתה.

אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע -

עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל מהם ינוכו ימי מעצרו 6/7/13 - 10/10/13 וכן מיום 25/3/14 ועד היום.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 2000 ₪. סכום זה יופקד לטובתה של המתלוננת, עדת התביעה מס' 1 בכתב האישום, בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ישולם ביום 1/7/14 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ד, 28 אפריל 2014, במעמד הצדדים.